

дицинського страхування в Україні. Исследованы вопросы, связанные с внедрением обязательного медицинского страхования, которые имеют финансово-правовой характер и требуют соответствующего правового регулирования.

Ключевые слова: *застрахованное лицо, право на охрану здоровья, обязательное медицинское страхование, Фонд обязательного медицинского страхования.*

Zhuravlyova Z. V. Financial-legal aspects of introduction of compulsory health insurance in Ukraine. In this paper a study of issues related to the introduction of compulsory health insurance, which have financial and legal nature and require appropriate regulation.

One of these is the issue of separation benefits insured by compulsory social health insurance to pay for other types of social insurance. Today in Ukraine compulsory state social insurance covers the following types: unemployment due to temporary disability, accident and occupational disease insurance pensions (pensions).

In order to prevent undue discrimination against older generation to the younger, mandatory health insurance should implement appropriate corrective coefficients payment rates for each age group. Payments are insured by the compulsory health insurance and their separation (interaction) with other types of compulsory social insurance is an implementation function for distribution of funds (public financial activities), so it has the financial and legal nature. This necessitates the regulation of relations connected with the interaction between different social insurance funds, financial law and regulations for further research on these issues.

Keywords: *insured person, right to health protection, compulsory health insurance, the Compulsory health insurance fund.*

Надійшла до редакції 21.03.2014

Мащук В. Ю.

здобувач

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

УДК 342.56

АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОВІДНОСИНИ В ДІЯЛЬНОСТІ СУДІВ ЗАГАЛЬНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ

Розкрито зміст та особливості адміністративно-правових відносин. Визначено основні критерії класифікації та проаналізовано відповідні види адміністративних відносин, що виникають у діяльності судів загальної юрисдикції.

Ключові слова: *адміністративно-правові відносини, види адміністративно-правових відносин, судова влада, суди загальної юрисдикції.*

Постановка проблеми. Сьогодні однією з найактуальніших проблем розбудови правової демократичної держави в Україні є створення незалежної судової влади та формування ефективної судової системи як невід'ємної частини загального механізму захисту прав і свобод особистості. Особливості функціонування судової системи України на сучасному етапі її реформування, сучасний стан нормативно-правового та організаційного забезпечення діяльності судових органів вимагають наразі вироблення нового, сучасного наукового уявлення про діяльність судів загальної юрисдикції, визначення і характеристики основних видів правовідносин, які виникають під час здійснення ними своїх функцій та повноважень.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Дослідженням сутності судової влади, особливостей її функціонування в Україні присвячені численні праці таких вітчизняних вчених, як В. Авер'янов, Ю. Битяк, М. Вільгушинський, Ю. Грошевий, М. Запорожець, П. Карпечкін, М. Марочкін, В. Погорілко, Д. Притика, О. Соколенко, В. Стефанюк, М. Мельник, А. Стрижак, Ю. Тодика, І. Туркіна, Т. Француз, Н. Чернишова, Ю. Чуприна, В. Шаповал, Ю. Шемшученко, В. Шишкін та ін. Проте, незважаючи на досить велику увагу, у даній сфері сьогодні ще залишається остаточно не вирішеною ціла низка питань, пов'язаних із аналізом діяльності судів загальної юрисдикції як суб'єктів адміністративного права.

Метою статті є дослідження адміністративно-правових відносин, які виникають у діяльності судів загальної юрисдикції, що передбачає визначення сутності та особливостей адміністративних правовідносин, виділення основних критеріїв їх класифікації та визначення на їх підставі окремих видів правовідносин за участі судів, характеристика їх внутрішнього змісту.

Виклад основного матеріалу. У науковій літературі адміністративні правовідносини традиційно розглядаються як результат регулюючого впливу адміністративно-правової норми на суспільні відносини, внаслідок чого вони перетворюються на правові відносини. Так, довідкова література визначає адміністративно-правові відносини як певний вид суспільних відносин, що регулюються нормами адміністративного права, є організаційними і мають владний характер [1, с. 24]. В. Авер'янов підкреслює, що адміністративно-правової форми можуть набувати різні види суспільних відносин, насамперед – державно-управлінські відносини, які становлять вагому частку в змісті предмета адміністративно-правового регулювання, пропонуючи розглядати адміністративно-правові відносини як врегульовані нормами адміністративного права суспільні відносини, в яких їх сторони взаємодіють шляхом здійснення суб'єктивних прав і обов'язків, встановлених і гарантованих відповідними адміністративно-правовими нормами [2, с. 178]. Більшість сучасних вчених-адміністративістів (О. Альохін, Д. Бахрах, Ю. Битяк, Ю. Старілов та ін.) також розглядають адміністративно-правові відносини у широкому розумінні як суспільні відносини у сфері державного управління, учасники яких виступають носіями прав і обов'язків, урегульованих нормами адміністративного права. Погоджуючись із даним підходом, зазначимо, що, дійсно, традиційно у теорії адміністративного права адміністративно-правові відносини безпосередньо пов'язуються з практичною реалізацією завдань, функцій і повноважень виконавчої влади у процесі державно-управлінської діяльності, проте, виходячи із існуючих сучасних тенденцій реформування вітчизняної адміністративної галузі права, сферу адміністративних правовідносин доцільно визначати дещо ширше – як сферу владно-управлінської діяльності не тільки органів виконавчої влади, а й інших органів влади і управління, місцевого самоврядування та організацій, які наділені функціями державного управління.

До особливостей адміністративно-правових відносин слід віднести такі:

1) адміністративні правовідносини складаються у сфері управління, тобто у повсякденній практичній реалізації завдань і функцій держави;

2) права та обов'язки сторін даних відносин асиметричні і пов'язані з діяльністю виконавчих органів держави та інших суб'єктів державної влади;

3) однією зі сторін у відносинах завжди виступає суб'єкт адміністративної влади (орган, посадова особа, організація, наділені владними повноваженнями);

4) адміністративні правовідносини – це особливий зв'язок між суб'єктами, один з яких має право вимагати від іншого такої поведінки, яка передбачена адміністративно-правовою нормою;

5) адміністративно-правові відносини виникають переважно з ініціативи однієї зі сторін;

6) адміністративно-правові відносини можуть реалізовуватися на засадах як влади і підпорядкування, так і рівності сторін;

7) у разі порушення адміністративно-правової норми порушник несе відповідальність перед державою;

8) розв'язання спорів між сторонами, як правило, здійснюється в адміністративному порядку [3, с. 43–44; 4, с. 20].

У теорії адміністративного права адміністративно-правові відносини виокремлюються за такими основними критеріями:

1) за особливостями учасників правовідносин: вертикальні – між підпорядкованими суб'єктами, що знаходяться на різному організаційно-правовому рівні; горизонтальні – між непідпорядкованими суб'єктами, що знаходяться на однаковому організаційно-правовому рівні;

2) залежно від цілей виникнення суспільних відносин: внутрішні – відносини, пов'язані з формуванням управлінських структур, визначенням основ взаємодії між ними та їх підрозділами, з розподілом прав і обов'язків, відповідальності між працівниками апарату органу управління; зовнішні – відносини, пов'язані з безпосереднім впливом на об'єкти, що не входять до системи виконавчої влади;

3) за характером юридичних фактів: відносини, породжені правомірними й неправомірними діями;

4) за змістом: матеріальні – суспільні відносини, які регулюються матеріальними нормами адміністративного права; процесуальні – відносини, що складаються у зв'язку з вирішенням індивідуально-конкретних справ, які регулюються адміністративно-процесуальними нормами [1, с. 24–25].

В. Авер'янов розподіляє адміністративно-правові відносини також на такі:

– двосторонні або багатосторонні відносини;

– відносини у сфері виконавчої влади, у сфері функціонування державних утворень поза межами виконавчої влади, у сфері недержавного управління;

– відносини, що захищаються в адміністративному порядку, і відносини, що захищаються у судовому порядку;

– відносини субординації і координації [2, с. 182–185].

Розглядаючи адміністративно-правові відносини стосовно діяльності судів загальної юрисдикції, перш за все слід зауважити, що питання наділення судів адміністративно-правовим статусом є досить суперечливим. Дійсно, як зауважує Т. Коломоєць, якщо зважати тільки на головну функ-

цію судів – здійснення правосуддя – то видається, що державне управління, з його виконавчо-розпорядчим характером, з діяльністю судів взагалі має досить мало спільного [5, с. 65]. Проте суди, здійснюючи правосуддя у сфері державного управління, тим самим створюють, змінюють або ж скасовують права та обов'язки інших суб'єктів адміністративного права. Зокрема, до відання судів загальної юрисдикції належать адміністративно-деліктні відносини, що регулюються Кодексом України про адміністративні правопорушення. Здійснюючи правосуддя, суди беруть участь у державному управлінні шляхом притягнення винних до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення. Публічність інтересів, які зачіпаються при вчиненні таких правопорушень, зумовлює віднесення як самого інституту адміністративної відповідальності, так і учасників провадження у справах про адміністративні правопорушення до сфери відання адміністративного права [5, с. 65]. Одним з основних типів відносин адміністративно-правового характеру, що виникають у діяльності судової влади, є також відносини, які встановлюються при розгляді адміністративними судами справ адміністративної юрисдикції. Функціонування інституту адміністративної юстиції безпосередньо спрямоване на здійснення спеціалізованого судового контролю за діями та рішеннями публічної адміністрації.

Отже, адміністративно-правові відносини, що виникають при вирішенні судом конкретних справ, віднесених до їх компетенції, безпосередньо пов'язані з реалізацією основних функцій судової влади (здійсненням правосуддя) і передбачають застосування «управлінського» впливу щодо непідпорядкованих суб'єктів права, а тому мають зовнішньовладний (зовнішньосистемний) характер. Проте, як наголошує М. Запорожець, предмет адміністративного права становить сукупність взаємопов'язаних та досить однорідних суспільних відносин, які виникають не тільки у галузі зовнішньої діяльності суб'єктів державної влади, але й у процесі їх внутрішньоорганізаційної діяльності [6, с. 25]. Щодо діяльності органів судової влади А. Стрижак підкреслює, що процес відправлення правосуддя не може відбуватися без його відповідного структурного, кадрового, матеріального, фінансового, інформаційного та ін. забезпечення. [7, с. 43]. У цьому розумінні адміністративно-правові відносини у діяльності судів загальної юрисдикції виникають з приводу формування структури судів, організації їх роботи, розподілу навантаження, прав і обов'язків між суддями та працівниками апаратів судів тощо. Такого роду відносини відбивають завдання організації та забезпечення діяльності судової системи, мають внутрішній для держави характер. Виникнення адміністративно-правових відносин «внутрішнього» типу у сфері забезпечення діяльності судів за своєю суттю є об'єктивацією загальної управлінської волі держави щодо організації та діяльності незалежної і самостійної судової гілки влади, відповідних адміністративно-правових норм у діяльності конкретних суб'єктів управління [8, с. 67–74]. Тож, як зазначають дослідники, управлінські взаємозв'язки слід розглядати як специфічну форму реалізації завдань державно-управлінської діяльності в реальній царині організації функціонування су-

дів загальної юрисдикції, їх фінансового, матеріального і методичного забезпечення, що здійснюється на законодавчій основі і має конкретний прояв функцій державного управління [7, с. 36].

Отже, важливим типом відносин, який багатьма авторами розглядається в контексті адміністративно-правового регулювання, є внутрішньоорганізаційні відносини в діяльності судових органів [9, с. 4; 10, с. 13–15]. Даний комплекс відносин в юридичній літературі та законодавстві має назву «організаційне забезпечення діяльності судів» [11, с. 34], що позначає відносини, пов'язані з організаційним забезпеченням діяльності судових органів, сутність яких полягає у прийнятті та втіленні в життя відповідних адміністративних рішень. Таким чином, внутрішньоорганізаційні відносини в судах загальної юрисдикції, до яких належать всі позапроцесуальні відносини за їх участі та за участі їх працівників, є адміністративно-правовими відносинами внутрішньої спрямованості, яким властиві усі особливості адміністративних правовідносин. Факт виникнення даних адміністративно-правових відносин у діяльності судів загальної юрисдикції поза сферою правосуддя зумовлює їх субсидіарний характер, адже вони мають своїм об'єктом дії, які не пов'язані з реалізацією основної функції судів – здійсненням правосуддя [6, с. 31].

Адміністративно-правові відносини у внутрішньоорганізаційній діяльності судових органів влади відзначаються різноманіттям, тож об'єктивно потребують відповідної класифікації.

За своєю спрямованістю (об'єктом регулювання) можна виділити адміністративно-правові відносини «внутрішнього» типу у діяльності судів загальної юрисдикції, які виникають щодо:

- організаційного керівництва суду (зокрема, щодо розподілу навантаження між суддями та службовцями суду);
- створення фінансових, матеріально-технічних та соціальних умов для належної діяльності суддів та працівників апаратів судів;
- підготовки і підвищення кваліфікації суддів та працівників апаратів судів;
- формування кадрового резерву судів;
- інформаційного, нормативно-правового та наукового забезпечення судочинства тощо [7, с. 56–57].

За суб'єктним складом адміністративні правовідносини у внутрішньоорганізаційній діяльності судів загальної юрисдикції поділяються на ті, що виникають за участі: голови (заступника голови) суду; керівника апарату (завідуючого секретаріатом) суду; компетентних посадових осіб Державної судової адміністрації України та її територіальних органів [7, с. 56–57].

За співвідношенням прав і обов'язків учасників адміністративні правовідносини у сфері забезпечення діяльності судів загальної юрисдикції поділяються на вертикальні та горизонтальні. Вертикальні адміністративні правовідносини, що виникають між владною і підпорядкованою сторонами, визначають сутність державно-управлінської діяльності, пов'язаної з організацією роботи судів загальної юрисдикції. А. Стрижак зазначає, що владним учасником у таких відносинах завжди є відповідний орган державного

управління (посадова особа), тоді як іншим (підпорядкованим) хоча й може бути також орган державного управління (посадова особа), але обсяг його юридично-владних повноважень завжди менший, ніж у першої сторони [7, с. 55]. У процесі реалізації державного управління з метою забезпечення діяльності судів такі відносини підпорядкування виникають між головою (заступником голови) суду, завідуючим секретаріатом та працівниками апарату суду (секретарями, діловодами, судовими розпорядниками тощо), а також між посадовими особами Державної судової адміністрації України. Горизонтальні адміністративно-правові відносини, що виникають між підпорядкованими органами державного управління, їх посадовими особами, спрямовані, головним чином, на узгодження дій різних органів судового управління (наприклад, між територіальним управлінням Державної судової адміністрації України та головою місцевого суду), співставлення цілей, завдань, форм і методів їх діяльності щодо здійснення організаційного керівництва та забезпечення судів. Незважаючи на те, що у такого роду правовідносинах відсутнє властиве адміністративно-правовому методу регулювання підпорядкування, вони, тим не менш, мають адміністративно-правовий характер, адже є безпосередньо пов'язаними з організаційною діяльністю відповідних органів (посадових осіб) [7, с. 56].

За характером юридичних зв'язків суб'єктів у внутрішній діяльності судів загальної юрисдикції адміністративні правовідносини поділяються на такі:

– субординаційні – між головою суду та працівниками апарату суду з приводу проходження останніми державної служби, характеризуються правомочністю одного суб'єкта використовувати розпорядчі, контрольні повноваження щодо інших учасників відносин;

– координаційні – між головою суду та радою суддів, які використовуються як для реалізації власних владних повноважень, так і для забезпечення ефективної спільної діяльності;

– реординаційні – між головою суду та громадянами з приводу подання скарг на непроцесуальні дії суддів, працівників апарату суду [6, с. 32].

Відповідно до дій суб'єктів адміністративних правовідносин (характеру юридичних фактів, що породжують дані правовідносини) виділяють регулятивні (організаційні) відносини, що супроводжують нормальний процес реалізації об'єктивного і суб'єктивного права та відповідне виконання юридичних обов'язків, складають переважну більшість відносин владно-управлінської сфери і пов'язані з вирішенням позитивних питань організації позапроцесуальної діяльності суду, та охоронні (юрисдикційні), що виникають з факту неправомірної поведінки як негативна реакція держави на правопорушення і пов'язані із притягненням до дисциплінарної відповідальності суддів або працівників суду.

За місцем (напрямом) виникнення адміністративно-правові відносини в судах можуть мати щодо судів загальної юрисдикції як внутрішній, так і зовнішній характер. Адміністративно-правові відносини «внутрішнього» типу у діяльності судів загальної юрисдикції виникають у зв'язку з організаційним керівництвом судом, зокрема – розподілом навантаження між суддями та працівниками суду, створенням фінансових, матеріально-

технічних і соціальних умов для роботи суддів та працівників апаратів судів, а також з підготовкою та підвищенням кваліфікації суддів та працівників апарату судів. Нормами адміністративного права регулюється порядок проходження служби в органах судової влади, формування кадрового резерву судів, інформаційне, нормативно-правове та наукове забезпечення судочинства та ін. Проте у процесі своєї позапроцесуальної діяльності суд (голова суду, судді, працівники апарату суду) вступає ще й у велику кількість правовідносин поза межами суду – з іншими суб'єктами, до яких, зокрема, належать органи судової влади, Верховна Рада України; Президент України; органи виконавчої влади та місцевого самоврядування, інші органи, наділені владними повноваженнями щодо здійснення організаційного забезпечення діяльності судів (органи суддівського самоврядування; Державна судова адміністрація України; кваліфікаційні комісії суддів; Вища Рада юстиції та ін.). Особливістю таких відносин є те, що вони, хоч і не виникають безпосередньо у внутрішньоорганізаційній діяльності суду, але у своїй більшості спрямовані саме на її забезпечення [6, с. 30–31].

За своїм змістом (юридичним характером) адміністративно-правові відносини, які виникають у діяльності судів загальної юрисдикції, поділяють на матеріальні та процесуальні відносини. Матеріальні відносини виникають на основі матеріальної норми адміністративного права і безпосередньо відбивають владну природу управлінської організаційної діяльності (наприклад, відносини з приводу фінансового і матеріально-технічного забезпечення судів, між головою суду і працівниками апарату суду тощо). В. Сорокін зазначає, що такі відносини є зв'язками пасивного типу, вони відображають статичну функцію адміністративного права у сфері організації діяльності судів і практично реалізуються за допомогою процесуальних відносин, що відбивають динамічну функцію права і встановлюються на підставі адміністративно-процесуальних норм [12, с. 49–72]. Процесуальні правовідносини виникають у зв'язку з вирішенням конкретних управлінських справ у внутрішньоорганізаційній діяльності суду (провадження діловодства в судах, призначення (звільнення) суддів і працівників апарату суду тощо) [6, с. 33; 7, с. 57].

Відповідно до конкретних завдань управлінської діяльності серед внутрішньоорганізаційних відносин, які виникають у процесі забезпечення діяльності судів загальної юрисдикції, можна виділити відносини щодо надання матеріальних, фінансових і технічних ресурсів, кадрове забезпечення, контрольні та інші відносини (статистика, діловодство тощо) [6, с. 34; 7, с. 58].

Нарешті, за тривалістю дії адміністративні відносини «внутрішнього» типу у діяльності судів загальної юрисдикції можна поділити на такі:

– тимчасові – відносини, які діють протягом певного визначеного часу (наприклад, правові відносини організаційного характеру між головою суду і суддями, що призначені на посаду в межах 5-річного терміну, а також працівниками апарату суду, які уклали строкові трудові контракти, тощо);

– безстрокові – відносини, що не передбачають визначення терміну їх дії (зокрема, відносини з приводу забезпечення діяльності суддів, які обрані на посади безстроково та ін.) [7, с. 58].

Висновки. Отже, адміністративно-правові відносини можуть виникати як у зовнішній діяльності судів загальної юрисдикції під час вирішення судами конкретних справ, віднесених до їх компетенції, являючи собою відповідну форму застосування управлінського впливу щодо непідпорядкованих суб'єктів права, так і у процесі їх внутрішньоорганізаційної діяльності щодо структурного, кадрового, матеріального, фінансового, інформаційного та ін. забезпечення. Адміністративно-правові відносини у сфері судової влади, як вид внутрішнього державного управління, складаються між керівництвом судів та працівниками апарату судів, а також іншими уповноваженими державою суб'єктами у процесі організації, а також матеріального, фінансового, інформаційного і кадрового забезпечення процесу здійснення судочинства в Україні. Загальний масив адміністративно-правових відносин, які виникають у сучасних умовах у внутрішньоорганізаційній діяльності судів загальної юрисдикції, можна класифікувати за такими основними підставами: спрямованістю правовідносин (об'єктами регулювання); суб'єктним складом; співвідношенням прав і обов'язків учасників правовідносин; характером юридичних зв'язків суб'єктів; діями суб'єктів (характером юридичних фактів, що породжують правовідносини); місцем виникнення адміністративно-правових відносин; змістом (юридичним характером) правовідносин; завданнями діяльності суб'єктів правовідносин; тривалістю адміністративно-правових відносин.

Бібліографічні посилання

1. Большая юридическая энциклопедия / В. В. Аванесян, С. В. Андреева, Е. В. Белякова и др. – М., 2007.
2. Адміністративне право України: Академічний курс : підручник: у 2 т. / ред. колегія: В. Б. Авер'янов (голова). – К., 2004. – Т. 1. Загальна частина. – 2004.
3. Адміністративне право України : підручник / Ю. П. Битяк, В. М. Гаращук, О. В. Дьяченко та ін. ; за ред. Ю. П. Битяка. – К., 2005.
4. Бахрах Д. Н. Административное право : учебник / Д. Н. Бахрах. – М., 1996.
5. Адміністративне право України : підручник для студ. вищ. навч. закл. / Коломоєць Т.О. та ін. ; за заг. ред. Т. О. Коломоєць. – К., 2008.
6. Запорожець М. П. Адміністративно-правове забезпечення діяльності місцевих загальних судів України: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Запорожець Михайло Петрович. – Х., 2004.
7. Стрижак А. А. Державне управління забезпеченням діяльності судів загальної юрисдикції: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Стрижак Андрій Андрійович. – К., 2005.
8. Юсупов В. А. Теория административного права / В. А. Юсупов. – М., 1985.
9. Кубко Є. Про предмет адміністративного права / Є. Кубко // Право України. – 2000. – № 5.
10. Овсянко Д. М. Административное право : учеб. пособие. – 3-е изд., перераб. и доп. / Д. М. Овсянко. – М., 2001.
11. Скорченко Ю. О. Деякі проблеми зміцнення судової гілки влади / Ю. О. Скорченко // Вісник Верховного Суду України. – 2003. – № 2. – С. 33–35.
12. Сорокин В. Д. Проблемы административного процесса / В. Д. Сорокин. – М., 1968.

Мащук В. Ю. Административные правоотношения в деятельности судов общей юрисдикции. Раскрыты содержание и специфика административно-правовых отношений. Определены основные критерии классификации и проанализированы основные виды административно-правовых отношений, складывающиеся в деятельности судов общей юрисдикции.

Ключевые слова: *административно-правовые отношения, виды административно-правовых отношений, судебная власть, суды общей юрисдикции.*

Mashchuk V. Yu. Administrative and legal relations in the activity of general jurisdiction courts. The content and hallmarks of administrative and legal relations are considered. The author proves that administrative and legal relations can exist in the activity of general jurisdiction courts. It is stressed that such relations arise while organizing the court structure and work, sharing the caseload, rights and obligations between the judges and employees of court administration etc. The author pays attention that such relations reflect the tasks of organization of court system activity and its providing. Administrative and legal relations have also an internal specific for the state. In-house relations within general jurisdiction courts which include all non-procedural relations where the courts are the party are administrative and legal relations of the internal focus which have all the hallmarks of administrative and legal relations.

In this regard the author makes a conclusion that administrative and legal relations can arise in external and internal activity of general jurisdiction courts. The external activity of general jurisdiction courts is reflected in deciding cases which falls within their authority. At this stage the courts use a specific form of governing influence on the subjects of law which are not subordinated to the courts. The internal activity of general jurisdiction courts is reflected in structural, personnel, material and information providing.

Administrative and legal relations within judicial power as a type of internal state administration exist between senior personnel of the court and employees of court administration as well as other authorized by the Government employees during organization and material, financial, information and personnel providing of judicial procedure in Ukraine. The scope of administrative and legal relations which arise nowadays in in-house activity of general jurisdiction courts can be classified under the following issues: focus of legal relations (object of regulation); subject matter; correlation of rights and obligations of parties in legal relations; specific of legal connections of subjects; activities of subjects (specific of legal facts which cause legal relations); location of arising of administrative and legal relations; content (legal specific) of legal relations; tasks in the activity of subjects of legal relations; duration of administrative and legal relations.

Keywords: *administrative and legal relations, types of administrative and legal relations, judicial power, general jurisdiction courts.*

Надійшла до редакції 04.03.2014

Шаповалов А. В.

здобувач

*(Інститут права імені князя Володимира Великого
Міжрегіональної Академії управління персоналом)*

УДК 342.95

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕДУР ПРОСУВАННЯ ПО СЛУЖБІ В ОРГАНАХ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ

Проаналізовано законодавство, яке регулює процедури проходження служби в органах прокуратури України. Зазначено, що просування до служби – це найважливіший елемент інституту державної служби в органах прокуратури, оскільки на цьому тривалому часовому відрізку реалізується правовий статус державного службовця органу прокуратури. Обґрунтовано висновок, що процедури просування по службі в органах прокуратури складаються із самостійних етапів: а) просування за посадою; б) просування за класним чином.

Ключові слова: *адміністративні процедури, державна служба, органи прокуратури, просування по службі, просування по службі в органах прокуратури.*